

DEREK PRINCE MINISTRIES INTERNATIONAL

Διδακτική Επιστολή

Εμείς Είμαστε το Αλάτι

Μέρος 2/3

Ζώντας ως Αλάτι και Φως
Από τον Derek Prince

Σε αυτή την τριμερή σειρά διδασκαλιών, βασισμένη στο εμβληματικό βιβλίο του Derek Prince, *Ζώντας ως Αλάτι και Φως*, εξετάζουμε τον ρόλο και την ευθύνη μας ως Χριστιανών απέναντι στα έθνη στα οποία ζούμε.

Το πρώτο μέρος αυτής της σειράς παρουσίασε την περιγραφή που έδωσε ο Ιησούς για την Εκκλησία, σε ένα μήνυμα γνωστό ως Επί του Όρους Ομιλία, το οποίο καταγράφεται στο Κατά Ματθαίον 5:13–14. Είμαστε «μια πόλη χτισμένη ψηλά στο βουνό», και την οποία παρακολουθούν προσεκτικά τα μάτια όλου του κόσμου. Είμαστε επίσης «το φως» —το μοναδικό φως— που φανερώνει τον Χριστό σε έναν κόσμο που βαδίζει προς τον θάνατο.

Σε αυτή την επιστολή, εστιάζουμε στον τρίτο μας ρόλο: είμαστε «το αλάτι της γης». Και πάλι, το άρθρο «το» δηλώνει αποκλειστικότητα. Σημαίνει ότι η γη δεν έχει άλλο αλάτι· εμείς είμαστε το μοναδικό αλάτι που διαθέτει. Υπάρχουν διάφοροι τρόποι με τους οποίους μπορείτε να εφαρμόσετε τη σημασία του αλατιού στη ζωή σας. Ωστόσο, επειδή δεν είμαι επιστήμονας, θα περιοριστώ σε πολύ απλές εξηγήσεις. Επιτρέψτε μου απλώς να επισημάνω ορισμένα προφανή στοιχεία σχετικά με το αλάτι.

Το Αλάτι Δίνει Γεύση

Μία από τις σημαντικότερες ιδιότητες του αλατιού είναι ότι προσδίδει γεύση σε ό,τι διαφορετικά θα ήταν άγευστο. Στο Ιώβ 6:6, Η Αγία Γραφή καταγράφει τα εξής λόγια του Ιώβ:

> «Τρώγεται το άνοστο χωρίς αλάτι; Ή, υπάρχει γεύση στο ασπράδι του αυγού;»

Η απάντηση είναι όχι. Γι' αυτό, όταν τρώτε το ασπράδι ενός αυγού, αν είστε σαν κι εμένα, το πασπαλίζετε με αλάτι για να του δώσετε γεύση.

Κατά τον ίδιο τρόπο, οι Χριστιανοί είναι το αλάτι της γης. Βρισκόμαστε εδώ για να προσδίδουμε γεύση στη γη ενώπιον του Θεού. Χωρίς την παρουσία μας στη γη, δεν υπάρχει πλέον κανένας λόγος για τον οποίο ο Θεός θα έπρεπε να συνεχίσει να αντιμετωπίζει αυτόν τον κόσμο με χάρη και έλεος. Είμαστε ο μοναδικός παράγοντας που καθιστά τη γη αποδεκτή ενώπιόν Του, ο μοναδικός ανασταλτικός παράγοντας που συγκρατεί την τελική Του

κρίση και την οργή Του εναντίον ενός κόσμου που απορρίπτει τον Χριστό. Όσο βρισκόμαστε στη γη, ευθύνη μας είναι να ζούμε με τέτοιον τρόπο, ώστε να καθιστούμε αυτή τη γη ευπρόσδεκτη ενώπιον του Θεού.

Για Δέκα Κόκκους Αλάτι

Στη Γένεση 18 διαβάζουμε πώς ο Κύριος σταμάτησε στο σπίτι του Αβραάμ, καθώς κατευθυνόταν προς την πόλη των Σοδόμων. Ο Κύριος αποκάλυψε στον Αβραάμ τι σκόπευε να κάνει: είχε έρθει για να επιφέρει κρίση σε εκείνη την πόλη. Ο Αβραάμ ανησύχησε πολύ με όσα του είχε πει ο Θεός, επειδή ο ανιψιός του, ο Λωτ, καθώς και η οικογένειά του, κατοικούσαν στα Σόδομα. Έτσι, ο Αβραάμ βάδισε μαζί με τον Κύριο προς τα Σόδομα, ικετεύοντάς Τον με τόλμη να λυπηθεί εκείνη την ασεβή πόλη και να μην την καταστρέψει. «Διαπραγματεύτηκε» μαζί Του (αν μου επιτρέπετε να χρησιμοποιήσω αυτόν τον όρο), με βάση τον αριθμό των δικαίων, λέγοντας ουσιαστικά: «Κύριε, αν υπήρχαν πενήντα δίκαιοι άνθρωποι μέσα σε εκείνη την πόλη, θα την λυπόσουν και θα την άφηνες να ζήσει;» Ο Κύριος απάντησε καταφατικά.

Ο Αβραάμ συνέχισε: «Ίσως όμως βρεθούν εκεί μόνο σαράντα». Ο Κύριος απάντησε: «Για χάρη των σαράντα δε θα κάνω τίποτα».

Ο Αβραάμ ξαναμίλησε: «...Ίσως βρεθούν εκεί τριάντα δίκαιοι». Κι ο Κύριος απάντησε: «Δε θα κάνω τίποτα αν βρω εκεί τριάντα».

Ο Αβραάμ επέμεινε: «...Αν βρεθούν εκεί είκοσι;» Ο Κύριος απάντησε: «Δε θα καταστρέψω την πόλη για χάρη των είκοσι».

Ο Αβραάμ επανήλθε: «Μη θυμώσεις, Κύριέ μου, που θα σου μιλήσω για μια φορά ακόμα: Ίσως βρεθούν εκεί δέκα δίκαιοι». Ο Κύριος απάντησε: «Δε θα καταστρέψω την πόλη, για χάρη των δέκα». Το τραγικό είναι ότι ο Κύριος δεν βρήκε δέκα δίκαιους στα Σόδομα.

Κάθε φορά που διαβάζω αυτή την ιστορία, δεν μπορώ να μην αναρωτιέμαι μήπως ο Αβραάμ έκανε μέσα του έναν μικρό υπολογισμό. Θα μπορούσε άραγε να είπε στον εαυτό του: «Να ο ανιψιός μου και η γυναίκα του, οι ανύπαντρες κόρες του και οι παντρεμένες κόρες του... Όλοι μαζί, σίγουρα δεν θα μπορούσαν να συγκεντρώσουν δέκα δίκαιους ανθρώπους;» Και αν ο Λωτ είχε επιτελέσει σωστά το έργο του, πιθανότατα θα είχαν φτάσει αυτόν τον αριθμό. Όμως ο Λωτ ήταν ένας από εκείνους τους πιστούς που απέτυχαν απέναντι στον Θεό. Ασφαλώς και ήταν πιστός! Είχε ακούσει όλες τις αποκαλύψεις που είχε λάβει ο Αβραάμ, αλλά δεν ζούσε σύμφωνα με το φως αυτής της αποκάλυψης.

Η Παρουσία Μας Κάνει τη Διαφορά

Από το παράδειγμα του Λωτ αντλούμε μια διαχρονική αρχή. Για χάρη δέκα δικαίων ανθρώπων, ο Θεός θα είχε σώσει ολόκληρη την πόλη. Η ίδια αναλογία ισχύει και σήμερα. Δέκα κόκκοι αλατιού μπορούν να καταστήσουν ένα ολόκληρο γεύμα ευπρόσδεκτο ενώπιον του Θεού. Όπως ανέφερα προηγουμένως, δική μας ευθύνη είναι να ζούμε με τέτοιον τρόπο, ώστε να καθιστούμε αυτή τη γη ευπρόσδεκτη ενώπιόν Του. Η παρουσία μας κάνει τη διαφορά. Η παρουσία μας οδηγεί τον Θεό να αντιμετωπίζει τον κόσμο με έναν τρόπο με τον οποίο διαφορετικά δεν θα τον αντιμετώπιζε.

Κάθε πιστός θα πρέπει να είναι ένας κόκκος αλατιού στον συγκεκριμένο τόπο όπου τον έχει τοποθετήσει ο Θεός. Ο Θεός δεν συγκεντρώνει όλους τους πιστούς σε ένα μέρος, όπως ακριβώς κι εμείς δεν θα βάζαμε όλο το αλάτι που πρόκειται να καταναλώσουμε σε ένα συγκεκριμένο γεύμα μέσα σε μία μόνο μπουκιά. Θα είχε υπερβολικά αλμυρή γεύση! Ο καθένας μας έχει διασκορπιστεί σε έναν συγκεκριμένο τόπο, προκειμένου να γίνει ένας κόκκος αλατιού που θα δώσει γεύση στον κόσμο — είτε αυτός ο τόπος βρίσκεται στη δική σας χώρα. Θα μπορούσαμε να ανταποκριθούμε στην πρόκληση και να εκπληρώσουμε την πολύ απλή, πολύ σαφή και πολύ συγκεκριμένη προϋπόθεση του Θεού. Αν το κάναμε αυτό, θα μπορούσαμε να αλλάξουμε την πορεία των γεγονότων και στη συνέχεια να ανακόψουμε την καθοδική τους πορεία. Από την άλλη πλευρά, αν δεν το κάνουμε, η ευθύνη θα είναι δική μας και εμείς θα είμαστε εκείνοι που θα υποφέρουμε πρώτοι και περισσότερο. Αν υποφέρουμε επειδή δεν εκπληρώσαμε την προϋπόθεση του Θεού, θα το αξίζουμε.

Προτού προχωρήσουμε περαιτέρω, επιτρέψτε μου να κάνω μια απλή πρακτική εφαρμογή όσων έχουμε εξετάσει μέχρι στιγμής. Αν δεν έχετε πειστεί από όσα σας έχω παρουσιάσει, ασφαλώς δεν χρειάζεται να αισθάνεστε υποχρεωμένοι να ανταποκριθείτε. Αν όμως πιστεύετε ότι όσα σας ανέπτυξα με πρακτικό τρόπο ανταποκρίνονται σε αυτά που διδάσκει η Αγία Γραφή, σας προσκαλώ να διαβάσετε ξανά το Κατά Ματθαίον 5:13:

> «Εσείς είστε το αλάτι τής γης· αν, όμως, το αλάτι διαφθαρεί, με τι θα αλατιστεί; Δεν χρησιμεύει πλέον σε τίποτε, παρά να ριχτεί έξω, και να καταπατιέται από τους ανθρώπους».

Θέλω αυτή τη στιγμή να κάνω το παραπάνω εδάφιο πολύ προσωπικό για εσάς, ώστε να μπορέσετε να εφαρμόσετε

στη δική σας ζωή τη δήλωση του Ιησού. Κατανοούμε ότι ο Ιησούς απευθύνεται στους Χριστιανούς, και εμείς είμαστε Χριστιανοί. Επομένως, εκεί που λέει «Εσείς...» θέλω να το διαβάσετε ως «Εμείς...». Και, στη μέση του εδαφίου, εκεί που λέει: «Δεν χρησιμεύει πλέον σε τίποτε», θέλω να διαβάσετε: «Δεν χρησιμεύουμε πλέον σε τίποτε.» Πιστεύω ότι αυτή η αλλαγή είναι απολύτως επιτρεπτή.

Αφού πείτε τα παρακάτω λόγια, θα είστε υπόλογοι ενώπιον του Θεού, τόσο σε αυτή τη ζωή όσο και στην αιωνιότητα, για όσα έχετε δηλώσει. Επομένως, αν είστε έτοιμοι, δοκιμάστε το τώρα, λέγοντάς τα δυνατά:

Είμαστε το αλάτι της γης· αν όμως το αλάτι χάσει τη νοστιμιά του, με τι θα ξαναποκτήσει τη γεύση του; Τότε δεν χρησιμεύει πλέον σε τίποτε, παρά μόνο να πεταχτεί έξω και να καταπατηθεί από τους ανθρώπους.

Διδακτική Επιστολή

Κείμενο Κηρύγματος: TL-L159-100-GRE
Τελευταία Ενημέρωση: 04 Nov 2026
Ιστοσελίδα: Derekprince.com/el/resources

